

Čís. 16087.

V pouhém převzetí účtu, v odevzdání určité peněžité částky na pohledávku, při němž nebyl účel plnění přesně vytčen, a v prohlášení vůči třetí osobě, že věřitel peníze obdrží, učiněném osobou bydlící ve společné domácnosti s tím, kdo jest osobně zavázán k zaplacení pohledávky, nelze po případě spatřovati převzetí dluhu (§ 1406 obč. zák.) anebo přistoupení k dluhu (§ 1347 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 8. května 1937, Rv I 2348/35.)

Žalobce — lékař — se na Filoméně L., Josefu L. a E. W. Z-ovi domáhal zaplacení honoráře 2.010 Kč za lékařské ošetřování manželky spolužalovaného E. W. Z-a. Žalobní nárok proti žalované Filoméně L. opřel o to, že ona žalobce vlastním jménem objednala, že jí byla výše honoráře oznámena, že dluh uznávala jako svůj vlastní, naň také částku 1.000 Kč zaplatila a slibovala, že věc urovná. Soud první stolice uznal podle žaloby proti všem třem žalovaným. Odvolací soud, zjistiv, že se spolužalovaná Filoména L. svědkovi Dr. Ervínu W. zmínila, že účet obdržela, že svědkovi V. ve svém bytě 1.000 Kč »à conto lékařského ošetřování« zaplatila a že opětovně prohlašovala, že žalobce dostane zaplacení a že peníze obdrží, zamítl žalobu stran první žalované Filomény L., u dalších žalovaných potvrdil rozsudek soudu první stolice.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobcovu.

Důvody:

Odvolacím soudem nebylo zjištěno, že by byla žalovaná Filoména L. lékaře vlastním jménem objednala, a nejde tudíž o její osobní dluh, který měla pak uznati. Leč ani uznání nemělo by tu povahu dispozice o právním poměru a nemohlo by býti samostatným zavazovacím důvodem, nýbrž bylo by lze v něm spatřovati jen převzetí dluhu podle § 1406 po případě přistoupení k dluhu podle § 1347 obč. zák. Při smlouvě o převzetí dluhu může se projev vůle stran, jako při každé jiné smlouvě, státi nejen výslovně, nýbrž i mlčky (§ 863 obč. zák.). V souzené věci jde jen o otázku, zda zjištěné skutečnosti lze pokládati ve smyslu § 863 obč. zák. za takové činy, které, uváží-li se všechny okolnosti, nedávají rozumné příčiny pochybovati o vůli stran. Než k tomu nestačí skutečnosti, jež byly zjištěny, neboť, uváží-li se, že žalovaná bydlila ve společné domácnosti s ostatními žalovanými i s Z-ovou, žalobcem ošetřovanou, za jejíž soukromoprávní závazky jinak odpovídal její manžel podle § 91 obč. zák., a dále, že svědek V. přesto, že měl zajištěno zaplacení zažalovaného účtu již uznáním žalované Filomény L., dal si ještě od žalovaných Josefa L. a E. W. Z-a vystaviti směnku firmy »N. Z. a L.«, není tu spolehlivého podkladu pro úsudek, že žalovaná převzala tento dluh k osobnímu zaplacení, neboť ani převzetí účtu, ani zjištěné odevzdání peněžité částky, při němž účel plnění nebyl přesně vytčen, ani prohlášení vůči třetí osobě, že žalobce peníze obdrží, neobsahují tak jasné projevy vůle žalované Filomény L., že se zavazuje cizí dluh zaplatiti, aby byly veškeré pochybnosti vyloučeny.